O písničce - Plíhal, Karel

```
          G                          D
1. Přišla na svět jednou k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
         G                    D            F
   sešit místo povijanu, sací papír místo plenek,
          G                 D
   žádné vroucí blahopřání, žádné slzy dojetí,
          Emi       C        D         G
   tak se píseň narodila a usnula vzápětí.
2. Vyspala se do růžova, potom básník s něhou táty
   vymyl všechna hloupá slova, z akordů jí ušil šaty,
   potom ji vzal na procházku, aby lépe zvykla si
   na svět, který mění masku stejně jako počasí.
3. Dováděla jako štěně, bezelstně a rozjíveně,
   v lidských duších jako v jarních zahradách,
   prohrabala všechny kouty, zaštěkala na mrzouty
   a mladým starcům zase teklo mlíko po bradách.
4. Píseň rostla jako z vody, živila ji slova díků,
   přišel podzim a s ním svody všemohoucích zahradníků,
   tito páni, jinak hluší, řekli, že by mohla se
   v zájmu zahrad lidských duší píseň nahrát v rozhlase.
5. Chce to jenom drobné změny, zahrady, byť stále menší,
   musí býti oploceny, opatřeny zámkem zvenčí,
   píseň tato příliš vnáší do zahrádek zase to,
   co tam potom bujně raší, ač nebylo zaseto.
6. Chybovati, to je lidské, úpravičky kosmetické
   básníkovi a té jeho písni jenom prospějí,
   nejspíš bude chvilku proti, dokud se sám neoplotí,
   k tomu všichni dřív či pozdějš ještě rádi dospějí.
7. Pak ji svlíkli do půl těla, zkoumali ji celí lační,
   chuderka se zimou chvěla cestou na sál operační,
   nebyla to žádná práce, vzít jí srdce a půl plic,
   vůbec žádné komplikace, vlastně vůbec, vůbec nic.
8. Vyhnali ji pětkrát denně zase řádit jako štěně,
   aby se jim jejich vzorná péče trošku splatila,
   belhala se podél plotů od Prahy po Dolní Lhotu
   a pak se kdesi mezi lesy navždy ztratila.
9. A básník denně brečí k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
   píše už jen, co má v plánu pro dav mladších dorostenek,
   a čas, běžec dlouhých tratí, uběhl pár koleček,
   [: básníkovi dobře platí, postavil si domeček. :]
```